

РЕШЕНИЕ

№ 5552

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 12.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7268** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание постъпила жалба от от Фондация „Антикорупционен фонд“, представлявана от директора Б. С., чрез пълномощника му юрисконсулт С. Ж., с която е оспорен мълчаливия отказ по заявление за достъп до обществена информация, изпратено по електронен път на 11.06.2024 г. до Председателя на Общински съвет – П.. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, поради което се иска неговата отмяна и изпращане на преписката на ответника със задължение да се произнесе, като предостави исканата информация. Допълнителни съображения са развити в проведеното открито съдебно заседание, като е направено и искане за присъждане на разноски по приложен списък. Ответникът Председателя на Общински съвет – П., в съпроводителното писмо, с което е изпратена преписката, заявява, че по предходно подадено заявление от същия заявител с Писмо изх. №9/16.04.2024 г. на Председателя на постоянната комисия по Закона за противодействие на корупцията при ОС - Пазарджик, което не е обжалвано, е отказано предоставянето на исканата информация с оглед забраната по чл.66, ал.1 от ЗПК.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка, съдържаща входено при ответника заявление рег. индекс №568/11.06.2024 г., както и предходното подадено такова и произнасянето по него.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по заявление, подадено от Фондация „Антикорупционен фонд“ до Председателя на Общински съвет – П. и заведено с рег. индекс №568/11.06.2024 г. Със същото е поискан достъп до подробно описана в него информация в 8 точки относно образувани, разгледани или прекратени производства за конфликт на интереси в периода от 2018 г. до датата на подаване на заявлението и за резултатите от тях.

З. е посочил в каква форма иска да му бъде предоставена информацията, а именно в електронен формат на посочен електронен адрес.

В предвидения законов срок не е налице произнасяне от страна на административния орган. Няма данни за произнасяне и до момента на постановяване на настоящото решение.

Видно от представените от ответника доказателства, заявление със същите 8 точки от същия заявител е било подадено до Председателя на Общински съвет – П. и заведено с рег. индекс №355/11.04.2024 г. С Писмо изх. №9/16.04.2024 г. на Председателя на постоянната комисия по ЗПК при ОС – Пазарджик заявителят е уведомен, че исканата информация не може да бъде предоставена с оглед забраната по чл.66, ал.1 ЗПК. От приложеното известие за доставянето му се установява, че същото е получено от адресата на 17.04.2024 г. Няма данни и не се твърди от оспорващия същото да е оспорено по съдебен ред. Следователно този отказ е бил влязъл в сила към датата на подаване на процесното заявление.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване мълчалив отказ. Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл.40, ал.1 ЗДОИ), от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа до обществена информация. От представените по делото доказателства се установи, че оспорващият е депозирал заявление за достъп до обществена информация на 11.06.2024 г., на която дата същото е получено и регистрирано от ответника с рег. индекс №568. Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ задълженият субект е следвало да го разгледа в срок не по-дълъг от 14 дни от датата на регистриране, следователно до 25.06.2024 г. Безспорно в този срок, а и след това същият не се е произнесъл. Съгласно чл.149, ал.2 АПК мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Срокът за оспорване на процесния мълчалив отказ е започнал да тече на 26.06.2024 г. и изтича на 26.07.2024 г. Жалбата, въз основа на която е образувано съдебното производство е постъпила при ответника на 17.06.2024 г. и е изпратена в съда на 12.07.2024 г. Следователно срокът е спазен. За жалбоподателя е налице и интерес от оспорването, тъй като е отказан достъп до поисканата обществена информация.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Правото да се търси и получава информация е конституционно признато в чл.41, ал.1 и ал.2 от Конституцията на Р България, като това право обхваща и корелативното задължение на държавните органи да осигурят достъп до общественозначима информация с изключение на нормативно уредените ограничения на това право. В

действащото законодателство са предвидени различни правни средства за достъп до информация в зависимост от произхода, съдържанието и значението на информацията за правните субекти. Един от правните способи за упражняване на конституционното право на достъп до информация е регламентиран в ЗДОИ. Съгласно чл.4, ал.1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В разпоредбата на чл.3 от ЗДОИ са определени кои са задължените субекти за предоставяне на достъп до обществена информация - държавни органи, органи на местното самоуправление, публичноправни субекти и т.н., които създават или съхраняват обществена информация.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимият в случая ЗДОИ, е създадена императивна законова уредба, която задължава и изисква субектите на закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ, като в чл.28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено и със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на цитираната разпоредба, в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Съгласно чл.29, ал.1 от ЗДОИ в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. Разпоредбата на чл.31 ЗДОИ регламентира случаите, когато се иска достъп до обществена информация, която засяга интересите на трети лица. Разпоредбите на чл.37 - чл.39 от ЗДОИ от своя страна императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и реда за неговото съобщаване на заявителя. Следователно по редовността, допустимостта и основателността на искането за предоставяне на достъп до обществена информация органът е длъжен винаги, без изключения, да се произнесе писмено, като единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл.3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Безспорно, в настоящия случай в срока по чл.28, ал.1 от ЗДОИ задълженият субект, какъвто е Председателя на Общински съвет – П., не е постановил решение по подаденото от Фондация „Антикорупционен фонд“ заявление, което решение да е в съответствие с изискванията на закона относно информацията, искана от заявителя. Нормите на чл.34 и чл.37 от ЗДОИ регламентират съдържанието на решението по чл.28, ал.2 от ЗДОИ на задължения субект. Разпоредбата на чл.34 от ЗДОИ

императивно сочи съдържанието на положителното решение, с което се предоставя достъп, а нормата на чл.37 от същия нормативен акт изчерпателно определя хипотезите, в които е налице основание за отказ. И в двата случая законосъобразното постановяване на акт по ЗДОИ изисква изрично произнасяне - или със задължителното по чл.34 от ЗДОИ съдържание или обосноваване на основанията за отказ по чл.37 от ЗДОИ.

Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление, Председателя на Общински съвет – П. е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна.

С оглед изложеното от ответника не може да се приеме, че за него не е възникнало задължение да се произнесе по подаденото заявление. След като е сезиран с редовно от формална страна такава, задълженият субект е длъжен да стори това с изричен писмен акт.

Във връзка с изложеното, непроизнасянето на задължения субект по смисъла на ЗДОИ в предвидената от закона форма, с което по същество да се разгледат въпросите, свързани с предмета на заявлението и да се осъществи преценка дали поисканата информация е обществена, което от своя страна представлява и формиран мълчалив отказ, е незаконосъобразно. В аспекта на изложеното е необходимо да се отбележи, че преценката дали да се предостави достъп исканата информация следва да се извършва за всеки конкретен случай от компетентния задължен субект. В този смисъл съдът не дължи на страните да изследва този въпрос в настоящия случай, тъй като така ще реши предварително въпроса по същество – следва ли да се предостави искания достъп или не по процесното заявление. Това следва да се прецени в производството пред задължения субект, като в евентуално постановения отказ бъдат изложени правните съображения и аргументи, подкрепящи формирания краен извод. Предвид наведените от страните доводи обаче съдът намира за необходимо да посочи, че цитирания от ответника отказ за предоставяне на предходно поискания достъп до същата информация, макар и необжалван и влязъл в сила, не е достатъчно основание, за да се откаже отново достъп до същата информация. От една страна същият не попада в приложното поле на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.3 ЗДОИ, доколкото достъпът до исканата информация е бил отказан. За да се приложи тази разпоредба е необходимо исканата обществена информация да е била предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. От друга страна и що се отнася до разпоредбата на чл.66, ал.1 от ЗПК, цитирана в предходния отказ, задълженият субект следва да извърши преценка дали със заявлението е поискан достъп до посочените в тази разпоредба данни, за да е приложимо ограничението по чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ и ако установи такъв, съобразно ал.2 на чл.37 ЗДОИ да предостави частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

С оглед горното, оспореният мълчалив отказ следва да се отмени, като преписката се изпрати на ответника, който, като задължен по смисъла на ЗДОИ субект, след като извърши преценка дали са налице всички предпоставки за предоставяне на достъп до исканата информация и съответно за съществуването на претендираното от заявителя

право да получи исканата информация, да се произнесе с изрично решение, удовлетворяващо изискванията за съдържание по чл.34 ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл.38 ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация.

При този изход на спора и предвид разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК на оспорващия се дължат разноски. Видно от данните по делото, такива са направени в размер на 160 лева, от които 10 лева внесена държавна такса за образуване на настоящото производство и 150 лева внесена държавна такса за производството пред ВАС. В настоящото производство оспорващият е представляван от юрисконсулт, при което и с оглед фактическата и правна сложност на спора и обема на извършената работа на същия се дължат и разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. В производството пред ВАС оспорващият не е представляван от юрисконсулт, поради което разноски за юрисконсултско възнаграждение не му се дължат. Предвид изложеното и на основание §1, т.6 от ДР на АПК, според която разноските се поемат от юридическото лице, което в случая и съобразно чл.14 ЗМСМА е общината, [община] следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия разноски в общ размер на 260 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Председателя на Общински съвет – П. по заявление за достъп до обществена информация с рег. индекс №568/11.06.2024 г., подадено от Фондация „Антикорупционен фонд“, представлявана от директора Б. С..

ИЗПРАЩА преписката на Председателя на Общински съвет – П. за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация рег. индекс №568/11.06.2024 г., подадено от Фондация „Антикорупционен фонд“, представлявана от директора Б. С. в законоустановения 14-дневен срок от получаване на решението.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Фондация „Антикорупционен фонд“ деловодни разноски в размер на 260 /двеста и шестдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: